

Márk evangéliuma

Keresztelő János

Mt 3,1-12; Lk 3,1-9.15-18; Jn 1,28

¹ Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete,

² amint meg van írva a prófétáknál:

„Íme, elküldöm az én követemet a te orcád előtt,
aki elkészíti az utadat előtted;

³ kiáltó szava szól a pusztában:

Készítsétek az Úrnak útját,
egyengessétek ösvényeit!”

⁴ János pedig előállt, és keresztelt a pusztában, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnöknek bocsánatára.

⁵ És kiment hozzá Júdea egész tartománya és a jeruzsálembeliek is, és bűneikről vallást téve megkeresztelkedtek mindnyájan a Jordán vizében.

⁶ János pedig teveszőr ruhát és dereka körül bőrvet viselt, és sáskát és erdei mézet evett,

⁷ és ezt prédikálta: „Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva sarujának szíját megoldjam.

⁸ Én vízzel kereszteltelek meg titeket, de ő Szentlélekkel keresztel meg titeket.”

Jézus megkeresztelése

Mt 3,13-17; Lk 3,21-22; Jn 1,32-34

⁹ Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban.

¹⁰ És amikor feljött a vízből, látta az eget megnyílni, és a Lelket, mint egy galambot őreá leszállani;

¹¹ és szózat szólt az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.”

Jézus megkísértése

Mt 4,1-11; Lk 4,1-13

¹² A Lélek pedig azonnal elragadta őt a pusztába.

¹³ És negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt; és az angyalok szolgáltak neki.

Jézus prédikálni kezd

Mt 4,12-17; Lk 4,14-15

¹⁴ Miután pedig Jánost tömlöcbe vetették, elment Jézus Galileába, és prédikálta az Isten országának evangéliumát, ezt mondván:

¹⁵ „Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa: térjetelek meg, és higgyetek az evangéliumban.”

Jézus elhívja első tanítványait

Mt 4,18-22; Lk 5,1-11; Jn 1,35-51

¹⁶ Amikor pedig a Galileai-tenger mellett járt, látta Simont és az ő testvérét Andrást, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak;

¹⁷ és ezt mondta nekik Jézus: „Kövessetek engem, és én azt teszem, hogy embereket halásszatok.”

¹⁸ Erre azonnal elhagyva a hálóikat, követték őt.

¹⁹ És onnan egy kevésé előbbre menve, látta Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgették;

²⁰ és azonnal elhívta őket. Ők pedig atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, elmentek őutána.

Jézus tisztátalan lelket űz ki
Lk 4,31-37

²¹ Ezután bementek Kapernaumba. És mindjárt szombaton bement a zsinagógába, és tanított.

²² Elálmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

²³ Azok zsinagógájában pedig volt egy ember, akiben tisztátalan lélek volt, és így kiáltott fel:

²⁴ „Ah! Mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-e, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje.“

²⁵ Jézus megdorgálta őt, és ezt mondta neki: „Némulj meg, és menj ki belőle!“

²⁶ A tisztátalan lélek megszagatta őt, és hangosan kiáltott, és kiment belőle.

²⁷ Mindnyájan annyira elálmélkodtak, hogy egymás között ezt kérdezgették: „Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és azok engedelmeskednek neki?“

28 És azonnal az ő híre elterjedt Galilea egész környékén.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

Mt 8,14-15; Lk 4,38-39

29 Ezután azonnal kimentek a zsinagógából, és Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal együtt.

30 Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és azonnal szóltak Jézusnak felőle.

31 És ő odamenve, megfogta a kezét, és fölemelte, úgyhogy a láz azonnal elhagyta őt, és szolgált nekik.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mt 8,16-17; Lk 4,40-44

32 Estefelé pedig, amikor leszállt a nap, mind őhöz vittek a betegeket és az ördögösöket;

33 és az egész város összegyűlt az ajtó előtt.

34 És meggyógyított sokakat, akik különféle betegségekben sínylődtek; sok ördögöt kiűzött, és nem hagyta szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerték.

Jézus prédikál Galileában

35 Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkel, kiment, és elment egy puszta helyre, és ott imádkozott.

36 Simon pedig és a vele lévőök utána siettek;

37 és amikor megtalálták őt, ezt mondták neki: „Mindenki téged keres.”

38 Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjünk a közeli városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem.”

³⁹ És prédikált a zsinagógákban, egész Galileában, és ördögöket űzött ki.

Jézus meggyógyít egy leprást

Mt 8,1-4; Lk 5,12-16

⁴⁰ És jött hozzá egy bélpoklos, kérve és leborulva előtte, ezt mondta neki: „Ha akarsz, megtisztíthatok engem.”

⁴¹ Jézus pedig könyörületességre indulva, kezét kinyújtva megérintette őt, és mondta neki: „Akarom, tisztulj meg.”

⁴² És amint ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a poklosság, és megtisztult.

⁴³ És erősen megfenyegetve, azonnal elküldte őt,

⁴⁴ és mondta neki: „Vigyázz, hogy senkinek semmit ne szólj, hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyosságul nekik!”

⁴⁵ Az pedig kiment, és elkezdte mindenfelé beszélni, és terjeszteni az esetet, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem kinn a puszták helyeken volt, és oda mentek hozzá mindenfelől.

2

Jézus meggyógyítja a gutaitöttet

Mt 9,1-8; Lk 5,17-26

¹ Napok múlva pedig ismét bement Kaper-naumba, és elterjedt a híre, hogy otthon van.

² Erre olyan sokan gyülekeztek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el; ő pedig hirdette nekik az igét.

³ És odajöttek hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen vittek.

⁴ Mivel a sokaság miatt nem férközhettek hozzá, megbontották annak a háznak fedelét, ahol ő volt, és rést törve, leeresztették az ágyat, amelyben a gutaütött feküdt.

⁵ Jézus pedig azoknak hitét látva, ezt mondta a gutaütöttnek: „Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid.”

⁶ Néhányan az írástudók közül ott ültek, és szívükben így okoskodtak:

⁷ „Hogyan lehet, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?”

⁸ És Jézus azonnal észrevette lelkével, hogy azok magukban így okoskodnak, és mondta nekik: „Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben?”

⁹ Mi könnyebb, azt mondanom a gutaütöttnek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a nyoszolyádat, és járj?

¹⁰ Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani - ezt mondta a gutaütöttnek:

¹¹ Mondom néked, kelj föl, vedd fel a nyoszolyádat, és eredj haza.”

¹² Az pedig azonnal fölkelt és felvéve nyoszolyáját, kiment mindenkinek szeme láttára; úgyhogy mindenki elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, ezt mondván: „Soha sem láttunk ilyet!”

Jézus elhívja Lévit

Mt 9,9-13; Lk 5,27-32

¹³ És ismét kiment a tenger mellé, és az egész sokaság odament hozzá, és ő tanította őket.

¹⁴ És amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és mondta neki: „Kövess engem.” És ő felkelt, és követte őt.

¹⁵ És történt, hogy amikor Lévi házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek Jézussal és az ő tanítványaival, mivel sokan voltak, és követték őt.

¹⁶ És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondták a tanítványainak, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik.

¹⁷ És amikor ezt hallotta Jézus, ezt mondta nekik: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.”

Jézus tanítása a bøjtről

Mt 9,14-17; Lk 5,33-39

¹⁸ János és a farizeusok tanítványai pedig bøjtöltek. Odamentek Jézushoz, és ezt mondták neki: „Mi az oka annak, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai bøjtölnek, a te tanítványaid pedig nem bøjtölnek?”

¹⁹ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Bøjtölhet-e a vőlegény násznépe, amíg velük van a vőlegény? Ameddig a vőlegény velük van, nem bøjtölhetnek.

²⁰ De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokon a napokon.

²¹ Senki sem varr új posztóból foltot régi ruhára, máskülönben ami azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és még nagyobb szakadás lesz.

²² És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.“

Kalásztépés szombatnapon

Mt 12,1-8; Lk 6,1-5

²³ És történt, hogy Jézus szombatnapon a vetések közt ment át, és az ő tanítványai mentükben a kalászatokat kezdték tépni.

²⁴ Ekkor a farizeusok ezt mondták neki: „Íme, miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?“

²⁵ Ő pedig ezt mondta nekik: „Soha sem olvastátok, mit művelt Dávid, amikor szükségét szenvedett, és megéhezett társaival együtt?“

²⁶ Hogyan ment be az Isten házába Abjátár főpap idején, és ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni csak a papoknak; és adott a társainak is?“

²⁷ És mondta nekik: „A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért.“

²⁸ Tehát az Emberfia a szombatnak is ura.“

3

Jézus szombaton gyógyít

Mt 12,9-14; Lk 6,6-11

¹ És ismét bement a zsinagógába. Volt ott egy sorvadt kezű ember;

² és lesték őt, hogy meggyógyítja-e szombaton, hogy megvádolhassák.

³ Akkor ezt mondta a megszáradt kezű embernek: „Állj elő középemre.”

⁴ Azoknak pedig ezt mondta: „Szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni, lelket menteni vagy kioltani?” De azok hallgattak.

⁵ Ő pedig haragosan nézte őket, bánkódva szívük keménysége miatt; majd ezt mondta az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.” Erre kinyújtotta, és meggyógyult a keze, és ép lett, mint a másik.

⁶ Akkor a farizeusok kimenne, a Heródespártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék őt.

Jézus sok beteget gyógyít a tenger mellett

Mt 4,23-25; Lk 6,17-19

⁷ Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából és Júdeából

⁸ Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is, amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal ment hozzá.

⁹ Jézus pedig mondta tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak számára készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt.

¹⁰ Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, reá rohantak, hogy megérinthessék őt.

¹¹ A tisztátalan lelkek is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és így kiáltottak: „Te vagy az Istennek a Fia.”

¹² Ő pedig erősen megfenyegette őket, nehogy felfedjék kilétét.

A tizenkét tanítvány elhívása

Mt 10,1-4; Lk 6,13-16

¹³ Azután felment a hegyre, és magához szólította, akiket akart; és azok odamentek hozzá,

¹⁴ És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni,

¹⁵ és hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni:

¹⁶ Simont, akinek a Péter nevet adta;

¹⁷ és Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik, amely azt jelenti: mennydörgés fiai;

¹⁸ továbbá Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont

¹⁹ és Iskáriótes Júdást, aki el is árulta őt.

Jézus rokonainak a szándéka

²⁰ Azután hazatértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még enni sem tudtak emiatt.

²¹ Amint az övéi ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják, mert azt mondták, hogy magán kívül van.

Jézust Belzebub szövetségésének mondják

Mt 9,34; 12,22-32; Lk 11,14-22; 12,10

²² Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Belzebub van vele, és az ördögök fejedelme által úzi ki az ördögöket.

²³ Ő pedig magához hívta őket, és példázatokban mondta nekik: „Sátán hogyan tud Sátánt kiűzni?

²⁴ És ha egy ország önmagával meghasonlik, nem maradhat meg az az ország.

²⁵ És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem maradhat meg az a ház.

²⁶ És ha a Sátán önmaga ellen támadt, és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van.

²⁷ Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenve annak házába, ha csak előbb az erőset meg nem kötözi, és azután rabolja ki annak házáat.

²⁸ Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak:

²⁹ De aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó.“

³⁰ Ugyanis ezt mondták: „Tisztátalan lélek van benne.“

Jézus igazi rokonai

Mt 12,46-50; Lk 8,19-21

³¹ Ekkor megérkeztek testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldtek hozzá, és hívták őt.

³² Körülötte pedig sokaság ült, és mondták neki: „Íme, a te anyád és a te testvéreid odakint keresnek téged.”

³³ Ő pedig ezt felelte nekik: „Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?”

³⁴ Azután végignézve köröskörül a körülötte ülőkön, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim.

³⁵ Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.”

4

A magvető

Mt 13,1-11.13-15.18-23; Lk 8,4-15

¹ Ismét tanítani kezdett a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt őhöz, úgyhogy ő a hajóba lépve, a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön ült.

² Sokat tanította őket példázatokban, és ezt mondta nékik tanításában:

³ „Halljátok: Íme, a magvető kiment vetni.

⁴ És történt vetés közben, hogy némely mag az út mellé esett, és eljöttek az égi madarak, és megették azt.

⁵ Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

⁶ Mikor pedig fölkel a nap, megégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt.

⁷ Némely pedig a tövisek közé esett, és a tövisek megnőttek, megfojtották azt, és így nem adott gyümölcsöt.

⁸ Némely pedig a jó földbe esett; és növekedő és bővölködő gyümölcsöt adott, és némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit hozott.“

⁹ Majd ezt mondta nekik: „Akinek van füle a hallásra, hallja.“

¹⁰ Mikor pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Nektek megadott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, de a kívül levőknek minden példázatokban adatik;

¹² hogy
»nézvéen nézzenek, és ne lássanak;
és hallván halljanak, és ne értsenek,
hogy soha meg ne térjenek, és bűneik meg ne
bocsáttassanak.«“

¹³ És mondta nekik: „Nem értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan értitek meg majd a többi példázatot?

¹⁴ A magvető az igét hinti.

¹⁵ Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az igét, de mihelyt hallják, azonnal eljön a Sátán, és elragadja a szívükbe vetett igét.

¹⁶ És hasonlóképen a köves helyre vetettek azok, akik mihelyt hallják az igét, mindjárt örömmel fogadják,

¹⁷ de nincsen bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha nyomorúságot vagy háborúságot kell szenvedniük az ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

¹⁸ A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az igét hallják,

¹⁹ de a világi gondok, a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok megkívánása közbejönnek, elfojtják az igét, és gyümölcstelen lesz.

²⁰ A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az igét, befogadják, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit.“

A lámpás és a mérték

Mt 5,15; 10,26; 7,2; 25,29; Lk 8,16-18; 11,33; 6,38; 19,26; 12,2

²¹ Ezután ezt mondta nekik: „Vajon azért veszik-e elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a gyertyatartóba tegyék?

²² Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok, ami nyilvánosságra ne kerülne.

²³ Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.“

²⁴ Ezt is mondta nekik: „Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkal mérték, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak, akik halljátok.

²⁵ Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van.“

A magától növekedő vetés

²⁶ És mondta Jézus: „Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember beveti a magot a földbe,

²⁷ azután alszik és fölkel, éjjel és nappal: a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja, miképpen.

²⁸ Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

²⁹ Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.“

A mustármag

Mt 13,31-32.34; Lk 13,18-19

³⁰ Majd ezt mondta: „Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Vagy milyen példázatba foglaljuk azt?

³¹ A mustármaghoz, amely amikor a földbe elvetik, minden földi magnál kisebb,

³² és amikor elvetették, felnő, és minden veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgyhogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak.“

³³ És sok ilyen példázatban hirdette nékik az igét, úgy, amint megérthették.

³⁴ Pélázat nélkül pedig nem szólt nekik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyarázott.

Jézus lecsendesíti a tengert

Mt 8,23-27; Lk 8,22-25

³⁵ Azután ezt mondta nékik ugyanazon a napon, amint este lett: „Menjünk át a túlsó partra.“

³⁶ Elbocsátották tehát a sokaságot, elvitték őt, úgy, amint éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak vele.

³⁷ Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsaptak a hajóba, annyira, hogy már-már megtelt.

³⁸ Ő pedig a hajó hátulsó részében a vánkoson aludt. Ekkor fölkeltek őt, és ezt mondták neki: „Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk?“

³⁹ És felkelve megdorgálta a szelet, és mondta a tengernek: „Hallgass, némulj el!” És elállt a szél, és nagy csendesség lett.

⁴⁰ Akkor ezt mondta nekik: „Miért vagytok ilyen félénkek? Miért nincsen hitetek?”

⁴¹ És nagy félelem fogta el őket, és ezt mondták egymásnak: „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engedelmeskedik néki?”

5

Jézus meggyógyítja a gadarai ördögöset *Mt 8,28-34; Lk 8,26-39*

¹ És elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére.

² És amint a hajóból kiszállt, azonnal elébe ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan lélek volt,

³ akinek lakása a sírboltokban volt, és már láncokkal sem bírta őt senki megkötözni.

⁴ Mert már sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni.

⁵ Éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozott, és magát kövekkel vagdosta.

⁶ Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutott, és elébe borult,

⁷ és fennhangon kiáltva mondta: „Mi közöm neked hozzád, Jézus, a magasságos Istennek

Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.”

⁸ (Ugyanis Jézus ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből.”)

⁹ És ezt kérdezte tőle: „Mi a neved?”

Az így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk.”

¹⁰ És igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.

¹¹ Ott a hegynél pedig volt egy nagy disznónyáj, amely legelt.

¹² És az ördögök kérték őt mindnyájan, ezt mondva: „Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.”

¹³ És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan lelkek pedig kijöttek, bementek a disznókba, és a nyáj a meredekről, mintegy kétezeren, a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe.

¹⁴ Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. Erre kimentek az emberek, hogy lássák, mi az, ami történt.

¹⁵ És odamentek Jézushoz, és látták, hogy az ördögös, akiben a légió volt, ott ül, fel van öltözködve, és eszénél van, és félelem fogta el őket.

¹⁶ Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördögössel és a disznókkal.

¹⁷ És kezdték kérni őt, hogy távozzék el az ő határukból.

¹⁸ Mikor pedig a hajóba szállott, a volt ördögös kérte őt, hogy vele maradjon.

¹⁹ De Jézus nem engedte meg neki, hanem ezt mondta: „Eredj haza a tiedhez, és vidd hírül nékik, mily nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.“

²⁰ El is ment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, mily nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan csodálkoztak.

*Jairus leányának feltámasztása. A
vérfolyásos asszony meggyógyítása*

Mt 9,18-26; Lk 8,40-56

²¹ Amikor Jézus ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyűlt hozzá; és ő a tenger mellett maradt.

²² Íme, eljött a zsinagógai előljárók egyike, név szerint Jairus, aki meglátva őt, lábai elé borult,

²³ és esedezve kérte: „Az én leánykám halálán van, jöjj, tedd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.“

²⁴ El is ment vele, és nagy sokaság követte őt, és ott tolongott körülötte.

²⁵ Egy asszony pedig, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

²⁶ és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett;

²⁷ amikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, megérintette annak ruháját

²⁸ mert ezt mondta: „Ha csak ruháit érinthetem is meg, meggyógyulok.“

²⁹ És vérenek forrása azonnal kiszáradt, és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából.

30 Jézus pedig azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és ezt mondta: „Kicsoda érintette meg az én ruháimat?”

31 És mondták neki az ő tanítványai: „Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda érintett meg engem?”

32 És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.

33 Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda, és elé borult, és elmondott neki mindent igazán.

34 Ő pedig ezt mondta neki: „Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból.”

35 Még beszélt Jézus, amikor odajöttek a zsinagóga előljárójától, ezt mondván: „Leányod meghalt; miért fárasztod tovább a Mestert?”

36 Jézus pedig, amint hallotta, a beszédet, amit mondtak, azonnal mondta a zsinagógai előljárónak: „Ne félj, csak higgy!”

37 És senkinek sem engedte, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.

38 És odament a zsinagógai előljáró házához, és látta a zűrzavart, a sok siránkozót és jajgatót,

39 és bemenne, ezt mondta nekik: „Miért zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.”

40 Erre kinevették őt.

Ő pedig mindenkit kiküldve, maga mellé vette a gyermeknek atyját, anyját és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt.

⁴¹ Majd megfogva a gyermeknek kezét, ezt mondta neki: „Talitha, kúmi!” – ami megmagyarázva azt jelenti: „Leányka, néked mondom, kelj föl!”

⁴² És a leányka azonnal fölkelte és járt, mert tizenkét esztendő volt. Azok pedig nagy csodálkozással elámultak.

⁴³ Ő pedig erősen megparancsolta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy adjanak enni neki.

6

Jézus Názáretben

Mt 13,53-58; Lk 4,16-30; Jn 4,44; 6,42

¹ Akkor Jézus elment onnan, és a hazájába ment, és követték őt a tanítványai.

² És amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan, akik őt hallották, elálmélkodtak, ezt mondván: „Honnan veszi ezeket? És milyen bölcsesség az, ami neki adatott, hogy ilyen csodák is történnek általa?”

³ Talán nem ez az ácsmester, Máriának fia, Jakabnak, Józsefnek, Júdásnak és Simonnak testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?” És megbotránkoztak őbenne.

⁴ Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak a maga hazájában, a rokonai között és a saját házában nincs tisztessége.”

⁵ Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezeit.

⁶ És csodálkozott azoknak hitetlenségén.

Jézus kiküldi tanítványait

Mt 10,5-16; Lk 9,1-6; 10,1-12

Aztán körbejárta a falvakat, és tanított.

⁷ Majd magához szólította a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkeken,

⁸ és megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy boton kívül, se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben;

⁹ hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek magukra.

¹⁰ És ezt mondta nekik: „Ahol valamelyik házba bementek, maradjatok ott mindaddig, amíg tovább nem mentek onnan.

¹¹ Akik pedig nem fogadnak be titeket, és nem is hallgatnak rátok, onnan kimenve, verjétek le a port is lábaitokról, bizonyosságul ellenük. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.”

¹² Elmentek tehát, és prédikálták, hogy térjenek meg;

¹³ és sok ördögöt űztek ki, és olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak.

Keresztelő János halála

Mt 14,1-12; Lk 9,7-9; 3,19-20

¹⁴ És meghallotta ezeket Heródes király (mert közismert lett az ő neve), és ezt mondta:

„Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne ezek az erők.“

¹⁵ Némelyek azt mondták, hogy Illés ő; mások meg azt mondták, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül.

¹⁶ Heródes pedig mikor meghallotta ezeket, ezt mondta: „Akinek én fejét vétettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból.“

¹⁷ Mert maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége kedvéért, mivelhogy azt vette feleségül.

¹⁸ Mert János azt mondta Heródesnek: „Nem szabad neked a testvéred feleségével élned.“

¹⁹ Heródiás pedig ólálkodott utána, és meg akarta őt ölni, de nem tehette,

²⁰ mert Heródes félt Jánostól, mert igaz és szent embernek ismerte, és oltalmába vette őt; és ráhallgatva, sok dologban követte, és örömet hallgatta őt.

²¹ De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott,

²² ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek.

A király ezt mondta a leánynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked.“

²³ És megesküdött neki: „Bármit kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom felét is.“

24 Ő pedig kiment és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek?” Az pedig ezt mondta: „A Keresztelő János fejét.”

25 És a királyhoz nagy sietve azonnal bement, és kérte őt: „Akarom, hogy mindjárt add ide nékem Keresztelő János fejét egy tálon.”

26 A király pedig, noha igen megszorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani.

27 És azonnal hóhért küldött a király, és megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét.

28 Az pedig elment, és fejét vette neki a börtönben, és elhozta a fejét egy tálon, és odaadta a leánynak; a leány pedig az anyjának adta oda.

29 A tanítványai pedig, amikor ezt meghalották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba helyezték.

Az ötezer ember megvendéglése

Mt 14,13-21; Lk 9,10-17; Jn 6,1-15

30 Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszéltek neki mindent, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amiket tanítottak.

31 Ő pedig mondta nekik: „Gyertek velem, csupán ti magatok, valamilyen puszta helyre, és pihenjetek meg egy kevésbé.” Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük.

32 És elmentek hajón egy puszta helyre, csupán ő maguk.

33 A sokaság pedig meglátta őket, amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden

városból egybefutottak oda, és megelőzték őket, és odagyülekeztek hozzá.

³⁴ És kimenve Jézus, nagy sokaságot látott, és megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sok mindenre tanítani.

³⁵ Mikor pedig immár az idő későre járt, hozzámenvé a tanítványai, ezt mondták: „Pusztá ez a hely, és immár az idő későre jár:

³⁶ Bocsásd el őket, hogy elmenve a környező majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs mit enniük.”

³⁷ Ő pedig azt felelte nekik: „Adjatok nekik ti enni.” Mire ők ezt mondták neki: „Elmenjünk és vegyünk kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nekik?”

³⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: „Hány kenyereket van? Menjetek és nézzétek meg.” Amikor megtudták, ezt mondták: „Öt, és két halunk.”

³⁹ Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pászitra.

⁴⁰ Letelepédtek tehát szakaszonként, százasával és ötvenesével.

⁴¹ Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintve, hálákat adott, és megszegte a kenyereket, és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztotta mindnyájuk között.

⁴² Mindnyájan ettek, és jóllaktak;

⁴³ és felszedték a kenyérből és a halakból a maradékot, tizenkét tele kosárral.

⁴⁴ Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren voltak férfiak.

Jézus a tengeren jár

Mt 14,22-33; Jn 6,16-21

⁴⁵ Ekkor azonnal arra kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot elbocsátja.

⁴⁶ Miután pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni.

⁴⁷ Mikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig egymaga a szárazon.

⁴⁸ És látta őket, amint az evezéssel vesződnek, mert a szél velük szembe fújt; és az éj negyedik szakában hozzájuk ment a tengeren járva, és el akart haladni mellettük.

⁴⁹ Azok pedig látva őt a tengeren járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak;

⁵⁰ mert mindnyájan látták őt, és megrémültek.

De ő azonnal megszólította őket, és mondta nekik: „Bízzatok, én vagyok, ne féljetek.”

⁵¹ Ekkor beszállt hozzájuk a hajóba, és elállt a szél, ők pedig szerfölött álmétkodtak és csodálkoztak magukban,

⁵² mert nem okultak a kenyerekből, mivel a szívük meg volt keményedve.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mt 14,34-36

⁵³ Ezután átkelve a túlsó partra, eljutottak Genezáret földjére, és kikötöttek.

⁵⁴ De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték őt,

⁵⁵ és befutva az egész környéket, kezdték a betegeket az ágyakon ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott van.

⁵⁶ És ahová csak bement, falvakba, városokba vagy majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék, és valahányan csak megérintették, meggyógyultak.

7

Jézus tanítása a tisztaságról

Mt 15,10-20

¹ És köréje gyűltek a farizeusok, és némelyek az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek.

² És látva, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodtak miatta.

³ Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követve, nem esznek, míg kezüket erősen meg nem mossák;

⁴ és piacról jöve sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és sok más egyéb is van, aminek megtartását átvették, mint poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását.

⁵ Azután megkérdezték őt a farizeusok és az írástudók: „Mí az oka, hogy a te tanítványaid

nem járnak a régiék rendelése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?”

⁶ Ő pedig ezt felelte nekik: „Találóan jövendölt felőletek, képmutatók felől Ézsaiás próféta, amint meg van írva:

»Ez a nép ajkaival tisztel engem,
a szívük pedig távol van tőlem.

⁷ Pedig hiába tisztelnek engem,
ha olyan tudományokat tanítanak, amelyek
embereknek parancsolatai.«

⁸ Mert az Isten parancsolatát elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek.“

⁹ És ezt mondta nekik: „Az Isten parancsolatát szépen félreteszitek azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.

¹⁰ Mert Mózes azt mondta: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg.«

¹¹ Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán, vagyis templomi ajándék az, amivel megsegíthetnék,

¹² akkor már nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen,

¹³ és így eltörlitek az Isten beszédét a ti rendeléseitekkel, amelyet rendeltetek; és sok efféléket is cselekesztek.“

¹⁴ És magához szólítva az egész sokaságot, ezt mondta nekik: „Hallgassatok reám mindnyájan, és értsétek meg:

¹⁵ Nincs semmi ami az emberen kívül van, és belébémenve, megfertőzhetné őt, hanem amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert.

¹⁶ Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.“

¹⁷ És mikor a sokaság közül bement a házba, megkérdezték őt tanítványai a példázat felől.

¹⁸ És ezt mondta nekik: „Ti is ennyire tudatlanok vagytok? Nem értitek, hogy ami kívülről megy az emberbe, semmi sem fertőzheti meg őt?

¹⁹ Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül.“ Így nyilvánított Jézus tisztának minden eledelt.

²⁰ És ezt mondta: „Amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert.

²¹ Mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok,

²² lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmertlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság:

²³ Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és megfertőzik az embert.“

A pogány asszony hite

Mt 15,21-28

²⁴ És onnan fölkelve, elment Tírusz és Szidón határaiba; és bement egy házba, mert nem akarta, hogy valaki észrevegye. De nem titkolhatta el magát.

²⁵ Mert egy asszony, akinek leányában tisztátalan lélek volt, hallott felőle, eljött, és lábaihoz borult.

26 Ez az asszony pedig pogány volt, sziroföníciai származású, és kérte őt, hogy űzze ki a leányából az ördögöt.

27 Jézus pedig ezt mondta neki: „Engedd, hogy először a gyermekek lakjanak jól. Mert nem jó a gyermekek kenyerét elvenni és az ebeknek vetni.”

28 Az pedig így felelt neki: „Úgy van, Uram, de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból.”

29 Erre ezt mondta neki: „Ezért a beszédért ereddj el, az ördög kiment a leányodból.”

30 És hazamenve, úgy találta, hogy az ördög már kiment belőle, a leány pedig az ágyon feküdt.

A süketnéma meggyógyítása

Mt 15,29-31

31 Aztán ismét kimenne Tírusz és Szidón határaiból, a Galileai-tengerhez ment, a Tízváros határain át.

32 És hoztak hozzá egy nehezen beszélő siketet, és kérték őt, hogy tegye reá kezét.

33 Ő pedig, mikor kivitte azt egymagában a sokaságból, ujját fülébe dugta, és ujjára köpve megérintette a nyelvét,

34 föltekintett az égre, fohászzkodott, és ezt mondta neki: „Effata”, azaz: „nyílj meg!”

35 És azonnal megnyíltak fülei, és nyelvének kötele is megoldódott, és helyesen beszélt.

36 És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték,

³⁷ és szerfelett álmétkodtak, és ezt mondták: „Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.”

8

Négyezer ember megvendégelése

Mt 15,32-39

¹ Azokban a napokban, mivel ismét fölötté nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus a tanítványait, és mondta nekik:

² „Szánakozom e sokaságon, mert immár harmadik napja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük;

³ és ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton, mert némelyek közülük messziről jöttek.”

⁴ A tanítványai pedig ezt felelték neki: „Honnan laktathatná jól ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?”

⁵ És megkérdezte őket: „Hány kenyereitek van?” Azok pedig mondták: „Hét.”

⁶ Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és hálákat adva, megszegte, és adta az ő tanítványainak, hogy tegyék eléljük. És a sokaság elé tették.

⁷ Volt egy kevés haluk is. És hálákat adva azt mondta, hogy tegyék eléljük azokat is.

⁸ Ettek azért, és jóllaktak; és fölszedték a maradék darabokat, hét kosárral.

⁹ Akik pedig ettek mintegy négyezren voltak. Ezután elbocsátotta őket.

10 És azonnal hajóba szállt tanítványaival, és elment Dalmanuta vidékére.

A farizeusok jelt kívánnak

Mt 16,1-12; Lk 11,16.29; 12,1; Mt 12,38-39

11 Kijöttek hozzá a farizeusok, és kezdték őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék őt.

12 Ő pedig lelkében felfohászkozva, ezt mondta: „Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.”

13 És otthagya őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment.

Őrizkedjetek a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól!

14 De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban.

15 És Jézus figyelmeztette őket, mondván: „Vigyázzatok, őrizkedjetek a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól!”

16 Ekkor egymás között tanakodtak, hogy nincs kenyérünk.

17 Jézus pedig észrevette ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok, hogy nincsen kenyereitek? Még most sem látjátok be és nem értitek? Mégis kemény a szívetek?”

18 Van szemetek, és nem láttok, és van fületek, és nem hallotok? Nem emlékeztek

19 mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?” Mondták neki: „Tizenkettőt.”

²⁰ „Amikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?” Azok pedig mondták: „Hetet.”

²¹ És mondta nekik Jézus: „Hogy nem értitek hát?”

A bétsaidai vak gyógyítása

²² Azután Betsaidába ment, és egy vakot vittek hozzá, és kérték őt, hogy érintse meg.

²³ Ő pedig megfogta a vaknak kezét, kivezette őt a falun kívül, és a szemeibe köpve és kezeit reátéve, megkérdezte őt, vajon lát-e valamit.

²⁴ Az pedig föltekintve mondta: „Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.”

²⁵ Azután kezeit ismét rátette annak szemeire, ő pedig feltekintett vele, és meggyógyult, és messze és világosan látott mindent.

²⁶ És hazaküldte, mondván: „Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.”

Péter vallástétele

Mt 16,13-20; Lk 9,18-21

²⁷ És elment Jézus tanítványaival együtt Cézárea Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondanak engem az emberek?”

²⁸ Ők pedig így feleltek: „Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek, ismét némelyek pedig egynek a próféták közül.”

²⁹ Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondtok engem?” Péter így felelt neki: „Te vagy a Krisztus.”

³⁰ És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle.

Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról

Mt 16,21-23; Lk 9,22

³¹ És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és harmadnapra fel kell támadnia.

³² És ezt nyíltan mondta. Péter pedig magához vonva őt, dorgálni kezdte.

³³ Ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra gondolsz.”

Jézus követése

Mt 16,24-28; Lk 9,23-26

³⁴ A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítva, ezt mondta nekik: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.

³⁵ Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét énérétem és az evangéliumért, az megtalálja azt.

³⁶ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?

³⁷ Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?

³⁸ Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.”

9

¹ Azután mondta nékik: „Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.”

Jézus megdicsőülése

Mt 17,1-13; Lk 9,28-36

² És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte csupán őket magukban egy magas hegyre. És elváltozott előttük.

³ Ruhája fényes lett, és olyan fehér, mint a hó, amihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet.

⁴ És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal.

⁵ Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lenni, csináljunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.”

⁶ De nem tudta mit beszél, mivel megrémültek,

⁷ és felhő támadt, mely beárnyékolta őket, és a felhőből szózat jött: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok.”

⁸ És mikor nagyon hirtelen körültekintettek, senkit sem láttak maguk körül, egyedül Jézust.

⁹ Mikor pedig a hegyről leszálltak, megparancsolta nékik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak amikor az Emberfia a halálból feltámad.

10 És ezt a parancsot megtartották magukban, tanakodva egymás között: mit jelent a halálból feltámadni?

11 És megkérdezték tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?”

12 Ő pedig ezt felelte nekik: „Illés ugyan előbb eljön, és helyreállít mindent; de hogyan van az Emberfiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie?”

13 De mondom nektek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint meg van írva róla.”

A néma lélek kiűzése

Mt 17,14-21; Lk 9,37-43a

14 Amikor a tanítványokhoz odament, nagy sokaságot látott körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak.

15 Amikor az egész sokaság meglátta őt, azonnal elálmélkodott, és hozzásielve köszöntötte őt.

16 Ő pedig megkérdezte az írástudókat: „Miről vitatkoztok ezekkel?”

17 A sokaságból valaki így felelt neki: „Mester, idehoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van.

18 És amikor csak megragadja, szaggatja őt, ő pedig tajtézkzik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Mondtam hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.”

19 Ő pedig így felelt neki: „Ó, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.”

20 És odavitték hozzá, és mihelyt meglátta őt, a lélek azonnal megrázta azt, és leesve a földre, tajtékozott és fetrengett.

21 És megkérdezte az atyját: „Mennyi ideje, hogy ez van rajta?”

Az pedig mondta: „Gyermeksége óta.

22 És gyakran vetette tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt, de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, megkönyörülvén rajtunk.”

23 Jézus pedig ezt mondta neki: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.”

24 A gyermek atyja pedig azonnal kiáltott, és könnyhullatással mondta: „Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitelenségemnek.”

25 Jézus pedig mikor látta, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálta a tisztátalan lelket, ezt mondván neki: „Te néma és siket lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle, és többé belé ne menj!”

26 És kiáltás és erős szaggatás között kiment belőle. A fiú pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondták, hogy meghalt.

27 Jézus pedig megfogta a kezét, fölemelte, és az fölkel.

28 Mikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdezték őt külön: „Mi miért nem űzhettük ki azt?”

29 Ő pedig ezt mondta nekik: „Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel és böjtöléssel.”

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

Mt 17,22-23; Lk 9,43b-45

³⁰ És onnan kimenve, Galileán mentek át, és nem akarták, hogy valaki megtudja.

³¹ Mert tanította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Az Emberfia az emberek kezébe adatik, és megölik őt, de ha megölték, harmadnapra föltámad.”

³² De ők nem értették ezt a beszédet, és féltek megkérdezni őt.

A kisgyermek példája

Mt 18,1-5; Lk 9,46-48

³³ És elment Kapernaumba. És odahaza megkérdezték őket: „Miről vitatkoztatok egymással az úton?”

³⁴ De ők hallgattak, mert egymás között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb.

³⁵ És leülve Jézus, odaszólította a tizenkettőt, és mondta nékik: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között utolsó, és mindenkinek szolgája.”

³⁶ És kézenfogva egy gyermeket, közéjük állította, ölébe vette, és azt mondta nekik:

³⁷ „Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.”

Az ismeretlen ördögűző

Lk 9,49-50

³⁸ János pedig így felelt neki: „Mester, láttunk valakit, aki a te neveddel ördögöket űz, aki nem

követ minket, és eltiltottuk őt, mivel nem követ minket.”

³⁹ Jézus pedig ezt mondta: „Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben, és ugyanakkor gonoszul szólhatna felőlem.

⁴⁰ Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van.

⁴¹ Aki inni ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszi a jutalmát.

Óvás a megbotránkoztatástól

Mt 18,6-10; Lk 17,1-2

⁴² „Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik.

⁴³ És ha megbotránkoztat téged a te kezéd, vágd le, mert jobb neked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, az olthatatlan tűzre,

⁴⁴ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

⁴⁵ És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt, mert jobb neked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, az olthatatlan tűzre,

⁴⁶ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

⁴⁷ És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt, mert jobb neked félszeggel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára,

⁴⁸ ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el.

Az ízetlenné vált só

Mt 5,13; Lk 14,34-35

⁴⁹ „Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg.

⁵⁰ Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.“

10

Kérdés a házassági elválásról

Mt 19,1-9; Lk 16,18; Mt 5,31-32

¹ Jézus onnan felkelve Júdea határaiba ment, a Jordánon túlra; és ismét sokaság gyülekezett hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.

² A farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle, hogy szabad-e férjnek feleségét elbocsátani: ezzel kísértették Jézust.

³ Ő pedig ezt feelve, mondta nekik: „Mit parancsolt nektek Mózes?“

⁴ Ők pedig ezt mondták: „Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk.“

⁵ Jézus ezt felelte nekik: „A szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot;

⁶ de a teremtés kezdete óta »férfiúvá és asszonnyá« teremtette az embert az Isten.

⁷ »Ezért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez,

⁸ és lesznek ketten egy testté«, úgyhogy többé már nem két, hanem egy test.

⁹ Amit tehát az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassa.“

¹⁰ És odahaza tanítványai ismét megkérdezték őt erről.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen.

¹² Ha pedig a feleség hagyja el a férjét, és mással kel egybe, házasságtörést követ el.“

Jézus megáldja a gyermekeket

Mt 19,13-15; Lk 18,15-17

¹³ Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok azonban megfeddték azokat, akik hozták.

¹⁴ Jézus pedig ezt látva, haragra gerjedt, és mondta nekik: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.

¹⁵ Bizony mondom néktek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.“

¹⁶ Aztán ölébe vette őket, és kezét rájuk téve, megáldotta őket.

A gazdag ifjú

¹⁷ Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és letérdelve előtte, kérdezte őt: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?“

¹⁸ Jézus pedig mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

¹⁹ A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.«“

²⁰ Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.”

²¹ Jézus pedig rátekintett, és megkedvelte őt, és mondta néki: „Egy fogyatékoságod van: eredj el, add el minden vagyonedat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem, felvéve a keresztet.”

²² Az pedig elszomorodva e beszéden, elment búsán, mert sok jószága volt.

²³ Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak: „Milyen nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!”

²⁴ A tanítványok pedig elálmélkodtak az ő beszédén, de Jézus ismét mondta nékik: „Gyermekeim, milyen nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

²⁵ Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”

²⁶ Azok pedig még inkább elálmélkodtak, ezt mondva maguk között: „Kicsoda üdvözülhet tehát?”

²⁷ Jézus pedig rájuk tekintve, ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen, de nem az Istennek, mert az Istennek minden lehetséges.”

A tanítványok jutalma

Mt 19,27-30; Lk 18,28-30

²⁸ Péter ezt kezdte mondani neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.”

²⁹ Jézus pedig így felelt: „Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, atyját vagy anyját, feleségét vagy

gyermekait, vagy szántóföldjeit énérettem és az evangéliumért,

³⁰ és százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, testvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt, a jövő világon pedig örök életet.

³¹ Sok elsőből pedig utolsó lesz, és sok utolsóból első.“

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról

Mt 20,17-19; Lk 18,31-34

³² Mikor pedig a Jeruzsálembe vezető úton mentek fel, és előttük ment Jézus, ők álmélkodtak, és követve őt, félték. Ekkor a tizenkettőt ismét maga mellé vette, és azokról a dolgokról kezdett nekik szólni, amelyek majd vele történnek,

³³ ezt mondván: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra ítélik, és a pogányok kezébe adják,

³⁴ megcsúfolják és megostorozzák, megköpdösik és megölik, de harmadnapon feltámad.“

Zebedeus fiainak kérése

³⁵ Odamentek hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai, és ezt mondták neki: „Mester, szeretnénk, hogy amire kérünk, tedd meg nekünk.“

³⁶ Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Mit kívántok, hogy tegyek veletek?“

37 Azok pedig ezt mondták neki: „Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségben.”

38 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e azt a poharat, amelyet én megiszom, és megkeresztelkedhettek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?”

39 Azok pedig ezt mondták neki: „Megtehetjük.” Jézus pedig ezt mondta nekik: „A poharat ugyan, amelyből én iszom, megisszátok, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek,

40 de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek elkészítettetett.”

41 Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra.

42 Jézus pedig magához szólítva őket, ezt mondta nekik: „Tudjátok, hogy azok, akiket a pogányok között fejedelmeknek tartanak, uralkodnak felettük, és nagyaik hatalmaskodnak rajtuk.

43 De nem így lesz közöttetek, hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok,

44 és aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen.

45 Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”

A vak Bartimeus meggyógyítása

Mt 20,29-34; Lk 18,35-43

⁴⁶ Azután Jerikóba érkeztek, és amikor ő, tanítványai és nagy sokaság Jerikóból mentek ki, a vak Bartimeus, Timeus fia ott ült az úton, és koldult.

⁴⁷ Amikor meghallotta, hogy a Názáreti Jézus az, így kiáltott fel: „Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”

⁴⁸ Sokan megfedték őt, hogy hallgasson, de ő annál jobban kiáltotta: „Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”

⁴⁹ Akkor Jézus megállt, és azt mondta, hogy hívják oda. És odahívták a vakot, ezt mondván neki: „Bízzál és kelj föl! Hív téged!”

⁵⁰ Az pedig felső ruháját ledobta, felkelt, és odament Jézushoz.

⁵¹ Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” A vak pedig mondta neki: „Mester, hogy lássak.”

⁵² Jézus pedig mondta neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged.” És azonnal megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

11

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mt 21,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-19

¹ Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé és Betánia felé, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt,

² és ezt mondta nekik: „Eredjete abba a faluba, amely előttetek van, és amikor abba

bejuttok, azonnal találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen ember nem ült még soha; oldjátok el és hozzátok ide.

³ Ha valaki pedig megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? Mondjátok: Az Úrnak van szüksége rá. Erre azonnal elengedi.”

⁴ Elmentek tehát, és megtalálták a megkötött szamárcsikót, az ajtón kívül a kettős útnál, és eloldották azt.

⁵ Az ott állók közül pedig némelyek ezt mondták nekik: „Mit műveltek, hogy eloldjátok a szamárcsikót?”

⁶ Ők pedig úgy feleltek nekik, amint Jézus megparancsolta. Erre elengedték őket.

⁷ Odavitték a szamárcsikót Jézushoz, rátették felsőruháikat, ő pedig felült rá.

⁸ Sokan pedig felsőruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat vagdosztak a fákról, és az útra szórták.

⁹ Akik pedig előtte mentek, és akik követték, ezt kiáltották:
„Hozsánna!

Áldott, aki jön az Úrnak nevében!

¹⁰ Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa,
amely az Úrnak nevében jön!

Hozsánna a magasságban!”

¹¹ És bement Jézus Jeruzsálembe és a templomba, mindenhol körülnézett, és mivel az idő már későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel.

A terméketlen fügefa

Mt 21,18-19a

¹² Másnap, mikor Betániából kimentek, megéheztek,

¹³ és messziről meglátva egy fügefát, amelynek levelei voltak, odament, hátha talál valamit rajta. De odaérve, egyebet, mint levelet, nem talált rajta, mert nem volt fügeérés ideje.

¹⁴ Akkor Jézus megszólalt, és ezt mondta a fügefának: „Soha többé ne egyék rólad gyümölcsöt senki.” A tanítványai is hallották ezt.

Jézus megtisztítja a templomot

Mt 21,12-17; Lk 19,45-48; Jn 2,14-22

¹⁵ Azután Jeruzsálembé érkeztek. Bemenne a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik a templomban árultak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit pedig felborította,

¹⁶ és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül.

¹⁷ Azután így tanította őket: „Nincs-e megírva:

»Az én házamat imádság házának nevezik minden nép között«?

Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.”

¹⁸ És meghallották az írástudók és a főpapok, és azon tanakodtak, hogy hogyan veszíthetnék el őt. Mert félték tőle, mivel az egész sokaság álméltkodott az ő tanításán.

¹⁹ Amikor azután beesteledett, kiment a városból.

A fügefa elszáradása

Mt 21,19b-22

²⁰ Reggel pedig, amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestől kiszáradt.

²¹ Péter visszaemlékezve, ezt mondta neki: „Mester, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.”

²² És Jézus ezt felelte nekik: „Legyen hitetek Istenben.

²³ Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz, amit mondott.

²⁴ Ezért mondom nektek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meg is adatik néktek.

²⁵ És amikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.

²⁶ Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.”

Kérdés Jézus hatalmáról

Mt 21,23-27; Lk 20,1-8

²⁷ Ismét elmentek Jeruzsálembe. Amikor pedig Jézus a templomban körüljárt, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók és a vének.

²⁸ És mondták neki: „Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ezeket cselekedd?”

²⁹ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, feleljetek meg

nekem, és megmondom nektek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.

³⁰ A János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Erre feleljetek nekem.“

³¹ Azok pedig tanakodtak maguk között, ezt mondván: „Ha azt mondjuk: a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

³² Mondjuk talán azt: az emberektől?“ De félték a néptől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt.

³³ Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“ Jézus is válaszolt nekik: „Én sem mondom meg nektek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.“

12

A gonosz szőlőművesek

Mt 21,33-46; Lk 20,9-19

¹ Ezután példázatokban kezdett beszélni hozzájuk: „Egy ember szőlőt ültetett, körülvette gyepűvel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és kiadta munkásoknak, és elutazott.

² Amikor eljött az ideje, szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből.

³ Azok azonban megfogták, megverték, és üresen küldték vissza.

⁴ És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, akit meg kövel dobáltak meg, fejét betörték, és gyalázattal illetve visszaküldték.

⁵ Ismét küldött egy másikat, de azt megölték, és még sok más szolgát is, akik közül

némelyeket megvertek, némelyeket pedig megölték.

⁶ Mivel pedig még egyvalakije, egyetlen szeretett fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.

⁷ A munkások azonban ezt mondák maguk között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség.

⁸ És megfogták, megölték, és a szőlőn kívülre dobták.

⁹ Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljön, és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.

¹⁰ Ezt az Írást sem olvastátok:
»Amelyik követ az építők megvetettek,
az lett a szegletkővé.

¹¹ Az Úrtól lett ez,
és csodálatos a mi szemek előtt?»

¹² És igyekeztek őt elfogni, de féltek a sokaságtól, mert tudták, hogy a példázatot el-
lenük mondta. Ezért otthagyták őt, és tovább
mentek onnan.

Az adópénz

Mt 22,15-22; Lk 20,20-26

¹³ Elküldtek hozzá néhányat a farizeusok és a Heródes-pártiak közül, hogy szavaival fogják meg.

¹⁴ Azok pedig odamenve, ezt mondták neki:
„Mester, tudjuk hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert nem az emberek személyére tekintesz, hanem az igazság szerint tanítod az Isten

útját. Szabad-e a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?”

¹⁵ Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondta nekik: „Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hadd lássam.”

¹⁶ Azok pedig hoztak, és Jézus megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a felirat?” Azok pedig ezt felelték: „A császáré.”

¹⁷ Ekkor Jézus ezt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” És elálmétkodtak rajta.

Kérdés a feltámadásról

Mt 22,23-33; Lk 20,27-40

¹⁸ Ezután szadduceusok jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincsen feltámadás, és megkérdezték tőle:

¹⁹ „Mester, Mózes azt írta nekünk, hogy »ha valakinek testvére meghalt, és feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem hagyott, akkor a feleségét vegye el az ő testvére, és támasszon utódot a testvérének.«

²⁰ Volt tehát hét fiútestvér. Az első feleséget vett, de meghalt, és nem hagyott utódot.

²¹ A második is elvette az asszonyt, de meghalt, és utódot ő sem hagyott. Hasonlóképpen a harmadik is,

²² és mind a hét elvette, és utódot nem hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is.

²³ A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiküknek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt.”

24 Jézus pedig így felelt nekik: „Vagy nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Istennek hatalmát?

25 Mert amikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben.

26 A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy hogyan szólott neki az Isten, ezt mondván: »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«?

27 Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek.“

A nagy parancsolat

Mt 22,34-40; Lk 10,25-28

28 Akkor odament hozzá egy az írástudók közül, aki az ő vitatkozásukat hallotta, és tudva, hogy jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: „Melyik az első az összes parancsolat közül?“

29 Jézus ezt felelt neki: „Minden parancsolat közül az első: »Halljad, Izrael, az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr.

30 Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.«

31 A második pedig hasonlít ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat.“

32 Akkor mondta neki az írástudó: „Jól van, Mester, helyesen mondod, hogy egy Isten van, és nincsen kívülé más,

³³ és szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből és szeretni az ember felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál.“

³⁴ Jézus pedig látva, hogy bölcsen felelt, ezt mondta neki: „Nem vagy messze az Isten országától.“ És többé senki sem merte őt megkérdezni.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura
Mt 22,41-46a; Lk 20,41-44

³⁵ Amint Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: „Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia?

³⁶ Hiszen Dávid maga mondta a Szentlélek által:

»Mondta az Úr az én Uramnak:
ülj az én jobb kezem felől,
amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet
zsámolyul.«

³⁷ Tehát maga Dávid nevezi őt »Urának«, hogyan lehet akkor a Fia?“ És a nagy sokaság örömmel hallgatta.

Az írástudók nagyravágyása és kapzsisága
Mt 23,6-7.14; Lk 20,45-47

³⁸ Jézus pedig ezt mondta nekik tanításában: „Őrizkedjete az írástudóktól, akik örömet járnak hosszú köntösökben, és szeretik, ha a piacokon köszöntik őket.

³⁹ És szeretik a gyülekezetekben az első helyeket és a lakomákon a főhelyeket.

⁴⁰ Az özvegyeknek házat fölemésztik, és színlelésből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek.“

Az özvegyasszony két fillérje

Lk 21,1-4

⁴¹ Ezután leült Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte, hogy a sokaság miként dob pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat dobott abba.

⁴² Egy szegény özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egyegyed pénzt dobott bele.

⁴³ Akkor odaszólította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkinél, akik a perselybe dobtak.

⁴⁴ Mert azok mindnyájan a fölöslegükből dobtak, ő pedig a szegénységéből, amiye csak volt, mind bedobta, az egész vagyonát.“

13

Jézus jövendölése a templomról

Mt 24,1-2; Lk 21,5-6

¹ Amikor Jézus a templomból kiment, tanítványai közül az egyik ezt mondta neki: „Mester, nézd, milyen kövek, és milyen épületek!“

² Jézus pedig ezt felelte neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnak.“

A nagy megpróbáltatás ideje

Mt 24,3-22; Lk 21,7-24; Mt 10,17-22

³ Mikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András:

⁴ „Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?”

⁵ Jézus pedig felelt nekik, és ezt kezdte mondani: „Vigyázzatok, hogy valaki meg ne tévesszen titeket.

⁶ Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: Én vagyok – és sokakat megtévesztenek.

⁷ Mikor pedig hallani fogtok háborúkról, és háborúk híreiről, meg ne rémüljete, mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.

⁸ Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok.

⁹ Nyomorúságok kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert törvényszékeknek adnak át titeket, a gyülekezetekben vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énérted, bizonyoságul nektek.

¹⁰ De előbb hirdetni kell az evangéliumot minden pogány között.

¹¹ Mikor pedig elfogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggódalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem ami adatik nektek abban az órában, azt szóljátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.

¹² Akkor pedig testvér testvérét, atya gyermekét fogja halálra adni; gyermekek támadnak

szülők ellen, és megöletik őket.

¹³ És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözül.

¹⁴ Mikor pedig meglátjátok a »pusztító utálatosságot« – amelyről Dániel próféta szólt – ott állni, ahol nem kellene (aki olvassa, értse meg!), akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre,

¹⁵ a háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen;

¹⁶ és a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye.

¹⁷ Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban.

¹⁸ Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen.

¹⁹ Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek.

²⁰ És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg, de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.

Az Emberfia eljövetele

Mt 24,29-36; Lk 21,25-33

²¹ „Ha pedig akkor ezt mondja nektek valaki: Íme, itt a Krisztus, vagy: Íme, amott, ne higgyétek.

²² Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is.

²³ Ti pedig vigyázzatok, íme, előre megmondtam nektek mindent!

²⁴ De azokban a napokban, azután a nyomorúság után,

»a nap elsötétedik,
és a hold nem fénylik,

²⁵ és az ég csillagai lehullanak,
és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek.«

²⁶ Akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel.

²⁷ És akkor elküldi az angyalait, és egybegyűjti választottait a világ négy tája felől, a föld végső határától az ég végső határáig.

²⁸ A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

²⁹ Azonképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.

³⁰ Bizony mondom nektek, hogy el nem múlik ez a nemzetség, amíg meg nem lesznek mindezek.

³¹ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.

³² Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya.

³³ Figyeljétek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!

³⁴ Úgy, mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, szolgálait felhatalmazva,

kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon.

³⁵ Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel.

³⁶ Nehogy, ha hirtelen megérkezik, alva találjon titeket.

³⁷ Amiket pedig nektek mondom, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!”

14

A nép vezetőinek tanácskozása Jézus ellen

Mt 26,3-5; Lk 22,1-2; Jn 11,47-53

¹ Két nap múlva pedig húsvét volt, és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók azon tanakodtak, hogy csalárdsággal hogyan fogják meg és öljék meg őt.

² Mert azt mondták: „Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön.”

Jézus megkenetése Betániában

Mt 26,6-13; Jn 12,1-8

³ Mikor pedig Betániában a poklos Simon házánál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akinél alabástromedény volt valódi és igen drága nárdusolajjal; és eltörve az alabástromedényt kitöltötte azt az ő fejére.

⁴ Némelyek pedig háborogtak maguk között, és ezt mondták: „Mire való az olajnak ez a tékozlása?”

⁵ Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért és odaadni a szegényeknek.” És zúgolódtak ellene.

⁶ Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok békén! Miért bántjátok őt? Jó dolgot cselekedett énvelem.

⁷ Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindenkor veletek.

⁸ Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én testemet a temetésre.

⁹ Bizony mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.“

Júdás elárulja Jézust

Mt 26,14-16; Lk 22,3-6

¹⁰ Akkor Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy azoknak elárulja őt.

¹¹ Azok pedig, amint meghallották, örvendeztek, és ígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a jó alkalmat, hogy árulhassa őt.

Az utolsó vacsora

Mt 26,17-29; Lk 22,7-23; 1Kor 11,23-25

¹² A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták vágni, ezt mondták neki a tanítványai: „Hova akarod, hogy elmenjünk, és elkészítsük, és megehed a húsvéti bárányt?“

¹³ Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai közül, és ezt mondta nekik: „Menjetek el a városba, és ott egy ember jön veletek szembe, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,

14 és ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?

15 És ő mutat nektek egy nagy házat vacsorára berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.”

16 Elmentek tehát a tanítványai, és eljutottak a városba, és úgy találtak mindent, amint nekik megmondta, és elkészítették a húsvéti bárányt.

17 Mikor pedig beesteledett, odament a tizenkettővel,

18 és amikor leültek és ettek, ezt mondta Jézus: „Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem.”

19 Ők pedig szomorkodni kezdtek, és egyenként kérdezni tőle: „Csak nem én?” A másik is: „Csak nem én?”

20 Ő pedig ezt felelte nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt a tálba.

21 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.”

22 És mikor ettek, vette Jézus a kenyeret, és hálákat adva, megtörte, és adta nekik, ezt mondván: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem.”

23 És vette a poharat, és hálákat adva, adta nekik; és ittak belőle mindnyájan,

24 és ezt mondta nekik: „Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik.

25 Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama

napig, amikor mint újat iszom azt az Isten országában.”

Mindnyájan megbotránkoztok bennem

Mt 26,30-35; Lk 22,33-34

²⁶ Ezután dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

²⁷ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva:

»Megverem a pásztort,
és elszélednek a juhok.«

²⁸ De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába.”

²⁹ Péter pedig ezt mondta neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is, én akkor sem.”

³⁰ Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked: még ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz meg engem.”

³¹ Ő pedig annál inkább mondta: „Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen nem tagadlak meg téged.” Hasonlóképpen szóltak a többiek is.

A Gecsemáné-kertben

Mt 26,36-46; Lk 22,39-46

³² Ekkor arra a helyre mentek, amelynek Gecsemáné a neve, és ezt mondta a tanítványainak: „Üljetek le itt, amíg imádkozom.”

³³ És maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, rettegni és gyötrődni kezdett,

³⁴ majd ezt mondta nekik: „Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és virraszatok.”

³⁵ Egy kissé előre ment, a földre borult, és imádkozott, hogy ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra.

³⁶ És ezt mondta: „Abbá, Atyám! Minden lehetséges néked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.”

³⁷ Azután visszatért, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig virrasztani?”

³⁸ Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtelen.”

³⁹ Ismét elment, és ugyanazon szavakkal imádkozott.

⁴⁰ Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket, mert a szemeik elnehezedtek; és nem tudták, mit feleljenek neki.

⁴¹ Harmadszor is jött, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég! Eljött az óra! Íme, az Emberfia bűnösök kezébe adatik.

⁴² Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.”

Jézus elfogatása

Mt 26,47-56; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11

⁴³ És még mikor beszélt, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől.

⁴⁴ Az árulója pedig jelt adott nekik, ezt mondta: „Akit megcsókolok majd, ő az; fogjátok el, és vigyétek el biztos őrizettel.”

⁴⁵ És odajutva, azonnal hozzáment, és mondta: „Mester! Mester!” És megcsókolta őt.

⁴⁶ Azok pedig rátették kezeiket, és elfogták őt.

⁴⁷ De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájához csapott, és levágta annak fülét.

⁴⁸ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Mint egy rablóra, úgy jöttetek reám fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem?!”

⁴⁹ Naponta nálatok voltam, a templomban tanítottam, és nem fogtatok el engem; de szükséges, hogy az Írások beteljesedjenek.”

⁵⁰ Akkor elhagyva őt, mindnyájan elfutottak.

⁵¹ Egy ifjú pedig követte őt, akinek testét csak egy gyolcsing takarta: elfogták őt is.

⁵² De ő otthagya ingét, meztelenül elszaladt tőlük.

Jézus a nagytanács előtt

Mt 26,57-68; Lk 22,54-55.63-71; Jn 18,13-14.19-24

⁵³ Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók.

⁵⁴ Péter pedig távolról követte őt, be egészen a főpap udvaráig, és ott ült a szolgálkkal, és melegedett a tűznél.

⁵⁵ A főpapok pedig és az egész tanács bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találtak.

⁵⁶ Mert sokan tettek ugyan hamis tanúbizonyságot ellene, de a bizonyágtételek nem voltak megegyezők.

⁵⁷ Ekkor néhányan fölkeltek, és hamis vallomást tettek ellene, ezt mondták:

⁵⁸ „Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amelyet nem kéz alkotott.“

⁵⁹ De még így sem egyezett vallomásuk.

⁶⁰ Akkor a főpap odaállt középre, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelsz? Miféle vallomást tesznek ezek ellened?“

⁶¹ Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte őt a főpap, és mondta neki: „Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia?“

⁶² Jézus pedig ezt mondta: „Én vagyok. És meglátjátok majd az Emberfiát a hatalomnak jobbán ülni és eljönni az ég felhőin.“

⁶³ A főpap pedig megszaggatva ruháit, ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra?“

⁶⁴ Hallátok a káromlást. Mi a véleményetek?“

Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan.

⁶⁵ És kezdték némelyek köpdösni, az arcát betakarni és ütlegelni és ezt mondani neki: „Most prófétájl!“ A szolgák pedig arcul csapták őt.

Péter megtagadja Jézust

Mt 26,69-75; Lk 22,56-62; Jn 18,15-18.25-27

⁶⁶ Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül.

67 Meglátta Pétert, amint melegedett, rátekintett, és ezt mondta: „Te is a Názáreti Jézussal voltál!”

68 Ő pedig tagadta, és azt mondta: „Nem ismerem s nem is értem, mit mondasz.” És kiment a tornácra; és a kakas megszólalt.

69 A szolgáló pedig meglátva őt, ismét mondani kezdte az ott állóknak: „Ez közülük való.”

70 Ő pedig ismét tagadta. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek: „Bizony közülük való vagy, mert Galileából való vagy te is, és a beszéded is hasonló.”

71 Ő pedig átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.”

72 És másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet Jézus mondott neki: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor megtagadsz engem.” És sírva fakadt.

15

Jézus Pilátus előtt

Mt 27,1-2.11-14; Lk 23,1-5; Jn 18,28-38

¹ Mindjárt reggel tanácsot tartottak a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanáccsal együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak.

² Pilátus pedig megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?” Ő pedig így felelt: „Te mondd.”

³ És erősen vádolták őt a főpapok.

⁴ Pilátus pedig ismét megkérdezte őt: „Semmit sem felelsz? Íme, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened!”

⁵ Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

Mt 27,15-26; Lk 23,13-25; Jn 18,39-40; 19,4-16

⁶ Ünnepenként pedig egy foglyot szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak.

⁷ Volt pedig egy Barabbás nevű fogoly, megkötöztetve azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el.

⁸ A sokaság pedig kiáltva, kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett nekik.

⁹ Pilátus pedig ezt kérdezte tőlük: „Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?” –

¹⁰ mert tudta, hogy irigységből adták kezére a főpapok.

¹¹ A főpapok azonban felizgatták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nekik.

¹² Pilátus pedig ismét megkérdezte tőlük: „Mit akartok tehát, hogy cselekedjem azzal, akit a zsidók királyának mondotok?”

¹³ És azok ismét kiáltottak: „Feszítsd meg!”

¹⁴ Pilátus pedig ezt mondta nekik: „De mi rosszat cselekedett?” Azok pedig annál jobban kiáltottak: „Feszítsd meg!”

¹⁵ Pilátus pedig eleget akarva tenni a sokaságnak, elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy megfeszítsék.

Jézus megcsúfolása
Mt 27,27-30; Jn 19,2-5

¹⁶ A vitézek pedig elvitték őt az udvar belső részébe, ami az őrház, és összehívták az egész csapatot.

¹⁷ Bíborba öltöztették, és tövisből font koszorút tettek a fejére,

¹⁸ és elkezdtek őt köszönteni: „Üdvözlégy, zsidók királya!”

¹⁹ A fejét nádszállal verték, leköpdösték, és térdet hajtva tisztelték őt.

Jézus megfeszítése

Mt 27,31-44; Lk 23,26.33-35.38-39; Jn 19,16-24

²⁰ Mikor pedig kicsúfolták, levették róla a bíbor ruhát, és saját ruháiba öltöztették; és kivitték, hogy megfeszítsék.

²¹ Kényszerítettek egy mellettük elmenő embert, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alexander és Rufusz atyját, hogy vigye a keresztyét.

²² Elvitték őt a Golgota nevű helyre, amely megmagyarázva azt jelenti: Koponya-hely,

²³ és mirhás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el.

²⁴ Ekkor keresztre feszítették, és elosztották ruháit, sorsot vetve azokra, hogy ki mit kapjon.

²⁵ Három óra volt, amikor megfeszítették őt.

²⁶ Az elítélésének oka pedig így volt föléje felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA.

²⁷ Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet jobb és egyet bal keze felől.

28 És így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „És bűnösök közé számlálták.”

29 Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket hajtogatva és ezt mondva: „Hah! - te, aki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted,

30 szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!”

31 Hasonlóképpen a főpapok is, csúfolódva egymás között, az írástudókkal együtt ezt mondták: „Másokat megmentett, de magát nem bírja megmenteni.

32 A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk.” Akiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazták őt.

Jézus halála

Mt 27,45-56; Lk 23,44-49; Jn 19,28-30

33 Amikor pedig hat óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig.

34 És kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott és ezt mondta: „Elói, Elói! Lámá sabaktáni?” - ami megmagyarázva azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?”

35 Néhányan pedig meghallva ezt az ott állók közül, ezt mondták: „Íme, Illést hívja.”

36 Egy ember pedig odafutott, és egy szivacsot megtöltve ecettel, nádszálra tűzve, inni adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye!”

37 Jézus pedig hangosan felkiáltva kibocsátotta lelkét.

³⁸ Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt.

³⁹ Amikor pedig a százados, aki vele átellenben állt, látta, hogy így kiáltva bocsátotta ki lelkét, ezt mondta: „Bizony ez az ember Isten Fia volt!”

⁴⁰ Asszonyok is voltak ott, akik távolról nézték, és közöttük volt a magdalai Mária és Mária, a kis Jakabnak és Józsefnek anyja és Salómé,

⁴¹ akik amikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak neki; és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

Jézus temetése

Mt 27,57-61; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42

⁴² Amikor immár este lett, mivel péntek volt, azaz szombat előtt való nap,

⁴³ eljött az arimátiai József, egy tisztességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkérte Jézusnak testét.

⁴⁴ Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, ezért magához hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg.

⁴⁵ Amikor ezt megtudta a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek.

⁴⁶ Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklába volt kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára.

⁴⁷ A magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja nézték, hová helyezték őt.

16

Jézus feltámadása

Mt 28,1-7; Lk 24,1-12; Jn 20,1-10

¹ Mikor pedig elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé drága keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék őt.

² Korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napkeltekor,

³ és ezt mondták maguk között: „Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?”

⁴ És odatekintve látták, hogy a kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt.

⁵ És bemenve a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve, és megrémültek.

⁶ Az pedig mondta nekik: „Ne féljete! A Názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadott, nincsen itt. Íme, a hely, ahová őt helyezték.

⁷ De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.”

⁸ Ekkor igen hamar kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek.

Jézus többeknek megjelenik

Mt 28,8-10; Lk 24,13-35; Jn 20,11-18

⁹ Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelent először a magdalai Máriának, akiből hét ördögöt űzött ki.

¹⁰ Ő elment, és jelentette ezt azoknak, akik vele voltak, keseregtek és sírtak.

¹¹ Amikor pedig ezek hallották, hogy él, és ő látta, nem hitték el.

¹² Ezután pedig közülük kettőnek jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre mentek.

¹³ Ezek is elmentek, és jelenték a többieknek, de nekik sem hittek.

Az apostolok kiküldése

Mt 28,16-20

¹⁴ Azután, amikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre vetette hitelenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek.

¹⁵ Ezután ezt mondta nekik: „Menjetek el széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.

¹⁶ Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.

¹⁷ Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak,

¹⁸ kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak.“

Jézus mennybemenetele

Lk 24,50-53; ApCsel 1,4-12

¹⁹ Az Úr Jézus pedig, miután ezeket mondta nekik, felvitetett a mennybe, és az Istennek jobbjára ült.

²⁰ Azok pedig elmentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, és megerősítette az igét a jelek által, amelyek követték. Ámen!

Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság

Hungarian: Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság (New Testament) of Hungary

copyright © 2021 Biblica, Inc.

Language: Magyar

Contributor: Biblica, Inc.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Hungarian New Testament: Life, Truth and Light™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

A "Biblica" egy, az USA Szabadalmi és Védjegy Hivatala által bejegyzett névjegy a Biblica, Inc. tulajdona. Felhasználása engedéllyel történt.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 25 Aug 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e6e1ced0-ac02-54fc-9458-ebc4c89f72c7